Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

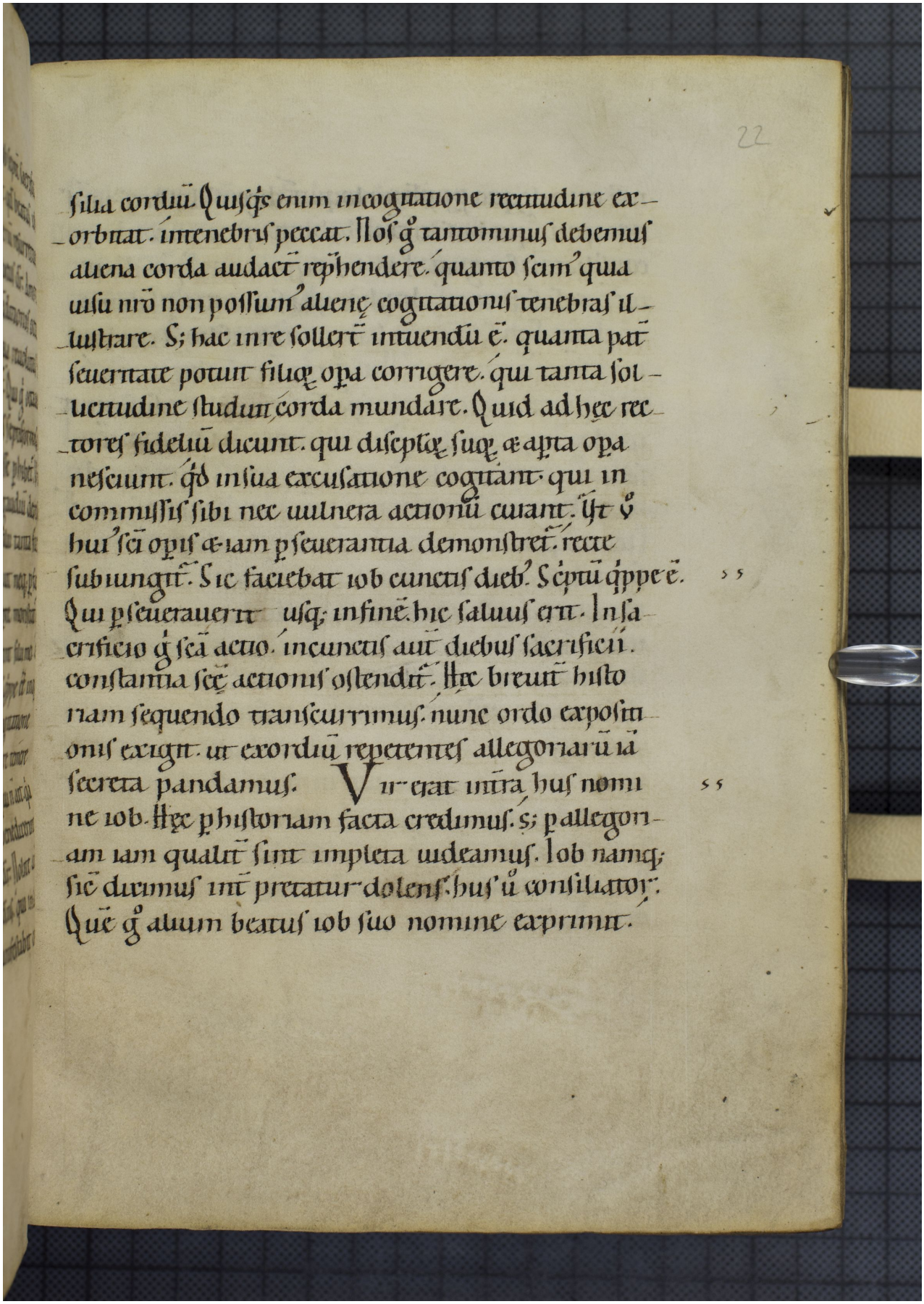

22

silia cordiū. Quisq; enim incogitatione rectitudine ex-
orbitat. intenebris peccat. Nos q̄ tantominus debemus
aliena corda audacē reprehendere. quanto scim' quia
usu nrō non possum' alienę cogitationis tenebras il-
lustrare. Si hac ire sollerē intuendū ē. quanta pa-
seuerantia potuit filiq; opa corrigere. qui tanta sol-
ucitudine studuit corda mundare. Quid ad hęc rec-
tores fidelium dicunt. qui diseplę suq; æ aprta opa
nesciunt. q̄d in sua excusatione cogitant. qui in
commissis sibi nec uulnera actionū curant. Ut ō
hui' sci opis æ iam p̄seuerantia demonstret. recte
subiungit. Sic faciebat iob cunctis dieb'. Septū q̄ppe ē. ss
Qui p̄seuerauerit usq; in finē. hic saluus erit. In sa-
crificio q̄ sca actio. in cunctis aut diebus sacrificii.
constantia sce actionis ostendit. Hęc breuit histo
riam sequendo transcurrimus. nunc ordo expositi-
onis exigit. ut exordiū repetentes allegoriarū ia
secreta pandamus. Vir erat inter hus nomi ss
ne iob. Hęc p̄ historiam facta credimus. si p̄ allegori-
am iam qualit sint impleta uideamus. Iob namq;
sic dicimus int̄ pretatur dolens. hus' ū consiliator.
Quē q̄ alium beatus iob suo nomine exprimit.